

УДК 001.895:338.49:631.5
JEL Classification: O31, Q16, O18

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ РИНКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ

КАРПЕНКО Лариса¹, ТАЛАВИРЯ Микола², ЛУЦІЙ Олександр³

¹ Національний університет біоресурсів і природокористування України
<https://orcid.org/0000-0002-8672-3036>
e-mail: karpenko_lf@nubip.edu.ua

² Національний університет біоресурсів і природокористування України
<https://orcid.org/0000-0001-6915-4815>
e-mail: talantik@nubip.edu.ua

³ Національний університет біоресурсів і природокористування України
<https://orcid.org/0009-0007-5235-9655>
e-mail: lutsiy@nubip.edu.ua

У статті проведено аналіз актуальної ситуації на ринку сільськогосподарської техніки в Україні, визначає основні проблеми та пропонує сучасні підходи до його модернізації, адаптовані до економічних реалій сьогодення. Ефективність функціонування ринку виявилася не тільки залежною від виробничих потужностей чи імпорту, але й значною мірою від стану фінансової, сервісної, логістичної, організаційної та цифрової інфраструктури. Аналіз показує, що ринок стикається з низкою серйозних викликів, серед яких виділяються критичний фізичний знос технічних засобів, залежність від імпорту обладнання, обмежений доступ аграріїв до кредитних і лізингових продуктів, слабка сервісна база, недостатнє впровадження технологій модернізації у вітчизняному машинобудуванні та негативні наслідки воєнних ризиків. Одним із ключових напрямів розвитку визначено необхідність використання цифрових технологій, зокрема електронних платформ, smart-логістики та інноваційних фінансових інструментів. Увага приділяється кластерним і кооперативним моделям виробництва, а також державній підтримці машинобудівного сектору країни. Проаналізувавши міжнародний досвід ЄС, США, Канади та Китаю, визначено адаптивні методики та стратегії для стимулювання прогресу в українській галузі. Запропоновані стратегічні напрями модернізації включають збільшення фінансування лізингових програм, розвиток локалізації виробництва, формування сучасної цифрової та сервісної інфраструктури, стимулювання кооперації підприємств і кластеризації, а також розширення міжнародного технологічного співробітництва. У висновках наголошується, що оновлення інфраструктури сільськогосподарського ринку є вирішальним параметром підвищення конкурентоспроможності українського аграрного сектора та його здатності адаптуватися до глобальних викликів.

Ключові слова: інфраструктура ринку, сільськогосподарська техніка, аграрний сектор, інноваційні підходи, цифровізація, лізинг, машинобудування, сервісна інфраструктура, кооперація, кластеризація.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2026-21-9>

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Стаття надійшла до редакції / Received 29.06.2026
Прийнята до друку / Accepted 30.07.2026
Опубліковано / Published 27.08.2026

© КАРПЕНКО Лариса, ТАЛАВИРЯ Микола, ЛУЦІЙ Олександр

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Ефективне функціонування аграрного сектору значною мірою залежить від рівня його технічного забезпечення та здатності ринку сільськогосподарської техніки швидко й адекватно відповідати на потреби виробників у сучасних технологічних засобах. Проте успішність такого забезпечення визначається не лише обсягами виготовлення чи імпорту техніки, а й рівнем розвиненості самого ринкового середовища. Інфраструктура цього ринку включає фінансові, сервісні, логістичні, організаційні й інформаційні складові, що створюють основу для ефективного переміщення техніки від виробника до кінцевого користувача, її технічного супроводу, фінансування, сервісного обслуговування та оновлення. На сьогодні розвиток інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки в Україні стикається з низкою серйозних викликів. Серед найбільш значущих проблем можна виділити високу зношеність матеріально-технічної бази, значну залежність від імпортової техніки, обмежений доступ аграріїв до фінансових ресурсів, недостатньо розвинену сервісну мережу, низький рівень інновацій у вітчизняному машинобудуванні та ризики, пов'язані з воєнними загрозами. За цих умов надзвичайно важливим стає пошук нових підходів до модернізації ринкової інфраструктури, які забезпечать її стійкість, здатність адаптуватися до зовнішніх впливів і відповідність сучасним технологічним вимогам. Усе це викликає як практичну, так і наукову потребу в детальному вивченні інноваційних напрямів розвитку інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки в Україні.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Розвиток ринку сільськогосподарської техніки та його інфраструктурне забезпечення є одним із ключових напрямів досліджень у сучасній економічній науці. У наукових роботах значна увага приділяється комплексному оновленню аграрного сектору, зокрема вдосконаленню галузі машинобудування, запровадженню ефективних фінансово-кредитних інструментів для оновлення технічного парку, оптимізації сервісного обслуговування та впровадженню цифрових технологій у сільськогосподарські процеси. Окремі дослідження акцентують увагу на механізмах державної підтримки модернізації машинно-тракторного парку, ролі лізингу та кредитних ресурсів у придбанні техніки, а також аналізі міжнародного досвіду з впровадження інновацій із його подальшою адаптацією до потреб агропромислового комплексу. Проте більшість дослідників зосереджується переважно на певних аспектах ринку: або на розробці та виробництві сільськогосподарської техніки, або на її інтеграції в агровиробничі процеси. У той же час питання системного розвитку інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки, яке охоплює такі ключові складники, як організаційні моделі, фінансові інструменти, мережі логістики, якісний сервіс і цифрові технології, залишається ще недостатньо опрацьованим. Зважаючи на стрімкий розвиток економічних і технологічних процесів, ця проблема потребує ґрунтовнішого дослідження та формування інтегрованих підходів, які сприятимуть її ефективному розв'язанню.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Незважаючи на значний масив наукових досліджень, присвячених розвитку ринку сільськогосподарської техніки, забезпеченню аграрного сектору сучасними технологіями, фінансовим інструментам для оновлення матеріально-технічної бази та інноваціям у сфері машинобудування, проблема комплексної модернізації інфраструктури цього ринку в умовах сучасних викликів залишається недостатньо дослідженою. Особливої актуальності набуває поглиблений аналіз синергії ключових елементів ринкової інфраструктури, впровадження цифрових технологій у ці процеси, застосування новітніх фінансових і сервісних механізмів, а також адаптація найкращих закордонних практик до умов української економіки. Окремим перспективним напрямом наукових досліджень є вивчення впливу воєнних реалій на функціонування ринку сільськогосподарської техніки. Зокрема, потребують детального аналізу аспекти забезпечення стійкості логістичних ланцюгів, темпи технічного переоснащення аграрного сектору та можливості відновлення після завершення військових дій. Усі ці складові формують важливий науковий простір для розробки інноваційних стратегій модернізації інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки з огляду на нинішні та майбутні виклики.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета статті полягає у комплексному дослідженні сучасного стану інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки, виявленні ключових проблем її розвитку, узагальненні інноваційних підходів до модернізації, аналізі зарубіжного досвіду впровадження інноваційних рішень та обґрунтуванні перспективних напрямів розвитку інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки в Україні.

ВИКЛАД ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ ОСНОВНОГО НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Сучасний ринок сільськогосподарської техніки в Україні представлений складною, багатогранною інфраструктурою, яка поєднує економічні, організаційні, інституційні та технологічні елементи. Ця система забезпечує не лише поставку спеціалізованої техніки, але також фінансовий супровід, сервісне обслуговування та створює умови для її оновлення в майбутньому. Ключовими компонентами ринку є дилерські мережі, сервісні центри, фінансово-кредитні і лізингові компанії, кооперативи, профільні асоціації, торговельні структури та цифрові платформи для продажу чи оренди техніки. Співпраця цих учасників визначає доступ аграріїв до необхідних ресурсів та впливає на швидкість модернізації їхньої матеріально-технічної бази. Однією з ключових особливостей цього ринку є сезонність, а також залежність від економічної ситуації в країні. Основна маса продажів припадає на весняно-літній період, що породжує нерівномірне навантаження на виробничу і сервісну інфраструктуру. Придбання сільськогосподарської техніки зазвичай потребує значних фінансових вкладень і залежить від рівня доступу до кредитів, прогнозованої ефективності техніки та фінансового стану господарств. Важливим фактором при виборі також виступає якісне обслуговування: фермери віддають перевагу техніці від відомих світових брендів через позитивну репутацію їхньої продукції та високий рівень сервісу. Попри це,

рівень технічного оснащення аграрного сектору залишається недостатнім. Значна частина обладнання морально застаріла і має показники фізичного зносу понад 60%. Середній термін експлуатації тракторів і комбайнів перевищує 10 років. За останні десятиліття спостерігається тенденція скорочення кількості одиниць техніки у господарствах, але при цьому збільшується потужність сучасних агрегатів. Проте цей процес є нерівномірним: хоча якісне оновлення технічного оснащення триває, кількісно нової техніки все ще недостатньо, особливо у малих і середніх фермерських господарствах, які часто стикаються з труднощами в її придбанні через високу вартість. Ще однією важливою характеристикою ринку є його залежність від імпоротної продукції. Вітчизняне виробництво неспроможне повністю задовольнити потреби аграрного сектору, тому великий обсяг техніки надходить із-за кордону, зокрема з країн Європейського Союзу, США та Китаю. Китайська ж техніка, особливо у сегменті малої техніки, користується попитом завдяки нижчій вартості. Таким чином, попри сформовану систему постачання та обслуговування сільськогосподарської техніки в Україні, ринок стикається з низкою дисбалансів і викликів. Для поліпшення ситуації необхідно спрямувати зусилля на розбудову інфраструктури з акцентом на інновації та впровадження сучасних технологій.

Основні виклики розвитку ринкової інфраструктури в Україні суттєво впливають на здатність аграрного сектору забезпечувати себе сучасною сільськогосподарською технікою. Ці проблеми мають комплексний характер і охоплюють фінансові, виробничі, інституційні, технологічні та воєнні аспекти. Сукупність таких чинників ускладнює оновлення машинно-тракторного парку, стримує технічну модернізацію та негативно позначається на результативності агровиробництва. Структуру основних проблем розвитку ринкової інфраструктури доцільно подати у вигляді схеми, що дає змогу узагальнити їх за ключовими напрямками.

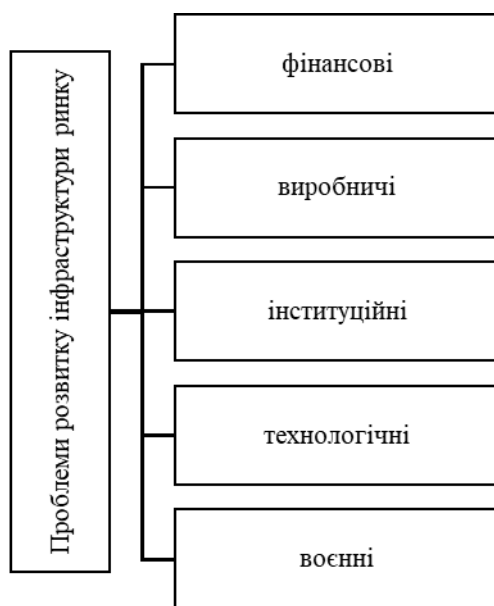

Схема 1. Структура проблем розвитку ринкової інфраструктури

Джерело: авторське узагальнення.

Серед ключових проблем виділяється значна залежність від імпоротної техніки, що підвищує вразливість ринку до впливу зовнішньоекономічних чинників, коливань валютного курсу, дестабілізації логістичних ланцюгів та зростання цін. За таких умов внутрішнє виробництво не забезпечує необхідної бази для стабільного технічного оновлення аграрного сектора. До того ж ситуацію ускладнює низька конкурентоспроможність вітчизняних виробників, яка обмежує можливість впровадження сучасних технологій на основі національного машинобудування. Інша важлива група проблем пов'язана з фінансовими бар'єрами, які суттєво стримують процес модернізації аграрної галузі. Хоча протягом 2020–2022 років понад 40% сільськогосподарської техніки було придбано через лізингові інструменти, їхній потенціал досі залишається недостатньо реалізованим. Основними причинами цього є висока вартість лізингових угод, обмежений доступ малих і середніх аграрних підприємств до фінансових ресурсів та недостатній рівень банківського кредитування. Ці фінансові обмеження доцільно узагальнити у вигляді таблиці 1.

Таблиця 1

Ключові фінансові показники та їх вплив на розвиток ринку сільськогосподарської техніки

Фінансовий показник	Значення	Вплив на ринок
Частка лізингу	понад 40%	свідчить про важливість лізингових механізмів, але не забезпечує повного покриття потреб ринку.
Частка банківських кредитів	6-7%	підтверджує недостатній рівень кредитної підтримки аграрного сектору.
Частка аграрного сектору у ВВП	понад 10%	демонструє невідповідність між економічною роллю галузі та обсягом її фінансування.
Вартість фінансових ресурсів	12-15%	стримує інвестиційну активність і технічне оновлення господарств.

Джерело: авторське узагальнення на основі використаних статистичних та аналітичних даних (2020-2023 рр.).

Фінансування аграрного сектору недостатнє: його частка у ВВП перевищує 10%, але лише 6-7% банківських кредитів спрямовуються в цю галузь. Державні програми малоефективні через високі ставки (12-15%), що ускладнює модернізацію техніки. Розвиток ринку стримується через регуляторні проблеми: відсутність стратегії для машинобудування, непрозорі інвестиційні стимули, складнощі з митними і податковими процедурами, що ускладнюють імпорт сучасного обладнання. Сектор машинобудування перебуває в занепаді: 80% обладнання зношене, кількість підприємств і працівників суттєво скоротилася. Це посилює залежність від імпорту і обмежує впровадження нових технологій. Вітчизняне виробництво агротехніки має низький рівень інноваційності через застарілу базу, що не дозволяє конкурувати з іноземними компаніями, які активно застосовують автоматизацію та цифрові рішення. Це знижує конкурентоздатність і уповільнює розвиток галузі. Ситуацію загострила війна. Збитки від втрати й пошкодження понад 159 тисяч одиниць техніки оцінили у 4,7 мільярда доларів. Перебої в постачанні, втрата техніки і фінансова нестабільність наголошують на важливості інновацій для відновлення галузі.

Для ефективного розвитку галузі техніка має базуватися на системному підході, який охоплює комплексний вплив на її ключові аспекти: технологічний, фінансовий, організаційний і цифровий. Один із головних напрямів такої модернізації – це цифрова трансформація. Вона включає впровадження електронних платформ для здійснення купівлі, продажу та оренди техніки, розвиток цифрових сервісів технічної підтримки, інтеграцію смарт-логістики та автоматизацію супровідних процесів. Ці інновації не лише забезпечують більшу прозорість ринку, але й дозволяють скоротити витрати на укладання угод і значно посилити взаємодію між учасниками. Лідируючу позицію у вдосконаленні інфраструктури займає використання сучасних технологій, таких як точне землеробство, GPS-навігація, системи автоматизованого управління технікою, безпілотні засоби моніторингу, а також рішення, засновані на великих даних і штучному інтелекті. Їх інтеграція не лише підвищує ефективність виробничих процесів, а й встановлює нові стандарти для технічного обладнання, сервісного обслуговування, дилерських мереж і післяпродажної підтримки. Таким чином, інновації перестають бути лише інструментами для вузького кола підприємств і стають фундаментом цілісної модернізації ринку. Фінансова сфера ринку також потребує сучасних рішень. Основними напрямками є розвиток лізингових програм, створення державних і регіональних гарантійних фондів, упровадження пільгового оподаткування для операцій із лізингом, а також розробка спеціалізованих кредитних пропозицій та компенсаційних механізмів. Завдяки цьому вдасться суттєво спростити доступ до передової сільськогосподарської техніки, особливо для малого й середнього бізнесу, що сприятиме активнішому оновленню парку машин і тракторів. Іншим перспективним напрямом є створення кооперативних і кластерних моделей співпраці. Об'єднання виробників техніки, аграріїв, сервісних компаній, фінансових установ і логістичних операторів сприяє оптимізації витрат на придбання й обслуговування техніки, забезпечує краще технічне обслуговування та створює додаткові економічні переваги для всіх залучених сторін. Особливу увагу також слід приділити сприянню з боку держави у розвитку інноваційних рішень, що можуть стати ключем до прискорення трансформації ринку в умовах складної воєнної ситуації та подальшого відновлення країни.

Досвід впровадження інновацій у світовій практиці демонструє, що найефективніше сучасна інфраструктура ринку сільськогосподарської техніки розвивається там, де новітні рішення грамотно інтегруються з державним регулюванням та ринковими стимуляторами. У країнах Європейського Союзу акцент робиться на застосуванні екологічно чистих, енергоефективних технологій, а також на реалізації інтегрованих систем управління. Такий підхід не лише сприяє оновленню технологічної бази, але й суттєво підвищує конкурентоспроможність продукції

машинобудування на світовому ринку. Для України подібний досвід може стати важливим дороговказом у напрямку розвитку попиту на сучасну техніку, наближаючи аграрний сектор до вимог ЄС. У Сполучених Штатах увага зосереджена на фінансових інструментах: кредитних програмах, гарантійних фондах і страхових механізмах, які знижують ризики інвестицій у технічне оновлення й роблять таку модернізацію доступнішою для фермерів. У Канаді перевагу надають моделі кооперації: агровиробники спільно використовують техніку для скорочення витрат і створюють регіональні мережі обслуговування. У Китаї основою стратегії є імпортозаміщення, модернізація машинобудівного комплексу та розвиток конкурентоспроможного внутрішнього виробництва. Це дозволяє не лише зробити техніку доступною за ціною, а й поступово покращувати її якість. Отже, міжнародний досвід переконливо демонструє, що сталий розвиток ринку сільськогосподарської техніки спирається на комплексну підтримку державою, розвинутість фінансових механізмів, ефективну кооперацію учасників ринку, модернізацію виробництва та активне впровадження цифрових технологій. Для України важливо зважати на ці напрацювання й адаптувати їх відповідно до національних специфік і економічних умов, забезпечуючи довготривалі перспективи для сталого розвитку галузі.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Дослідження показують, що ефективність аграрного сектору залежить від сучасної ринкової інфраструктури сільськогосподарської техніки. Вона забезпечує техніку, фінанси, сервіс, логістику й інформаційну підтримку. Проте в Україні ця інфраструктура має дисбаланси, що уповільнюють оновлення технопарків і знижують ефективність використання ресурсів. Основні проблеми галузі: залежність від імпорту, слабка підтримка місцевого машинобудування, утруднений доступ до фінансування, недоліки інституційної бази, недостатнє сервісне й логістичне забезпечення та низька інноваційна активність. Ситуація ускладнюється через війну, яка спричиняє втрати техніки, логістичні зриви й дорогі поставки. Для вирішення цих викликів пропонується впровадження інноваційної моделі з акцентом на цифровізацію ринку, розумну логістику, точне землеробство, автоматизацію та штучний інтелект. Розширення лізингових програм, створення гарантійних фондів та якісна державна підтримка можуть покращити економічний механізм. Кооперативи та кластери допоможуть знизити витрати, полегшити доступ до техніки й покращити обслуговування. Міжнародний досвід свідчить про важливість комплексного підходу, який включає державні стимули, ринкові механізми, інноваційні технології й фінансові інструменти. Для України це означає посилення лізингових систем, локалізацію виробництва техніки, цифровізацію послуг, розвиток кооперації та міжнародного співробітництва. Таким чином, розвиток ринку сільгосптехніки залежить від системних змін та адаптації до сучасних викликів. Модернізація ключових елементів сприятиме стабільності й конкурентоспроможності аграрного сектору.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. URL: <https://stat.gov.ua/>
2. Єдиний державний вебпортал відкритих даних. URL: <https://data.gov.ua/>
3. Степанюк Ю. Теоретичні засади організаційно-економічного механізму функціонування ринку сільськогосподарської техніки. Економічний дискурс. 2025. № 3. 146-155 с. URL: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2025-2-15>
4. Бондаренко В., Сидоренко В. Розвиток інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки в умовах глобального середовища. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences. 2024. № 4. 109-114 с. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-15>
5. Сурік В. В. Формування ефективної інфраструктури сільськогосподарського підприємства. Кропивницький: ЦНТУ, 2024. 78 с. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/handle/123456789/14256>
6. Шарапатюк М. Аграрне машинобудування в Україні: виклики та можливості розвитку. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences. 2024. № 4. 142-147 с. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5732-2024-339-4-23>
7. Пилипчук І. Управління інноваційними технологіями в агросекторі України в умовах війни. Економіка та суспільство. 2025. № 78. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-101>.

8. Гарбар Ж. В., Майборода К. С. Інноваційний менеджмент як базис інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Агросвіт. 2021. № 9-10. 11-17 с. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2021.9-10.11>
9. Добіжа Н. В. Стратегічні засади розвитку інфраструктури ринку сільськогосподарської техніки в умовах глобального середовища. Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 10. 55-59 с. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2019.10.55>

REFERENCES :

1. State Statistics Service of Ukraine. Official website. URL: <https://stat.gov.ua/>
2. Unified State Open Data Web Portal. URL: <https://data.gov.ua/>
3. Stepaniuk Yu. (2025) Teoretychni zasady orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu funktsionuvannia rynku silskohospodarskoi tekhniki [Theoretical foundations of the organizational and economic mechanism of functioning of the agricultural machinery market]. Ekonomichnyi diskurs. No 3. pp. 146-155. URL: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2025-2-15>
4. Bondarenko V., Sydorenko V. (2024) Rozvytok infrastruktury rynku silskohospodarskoi tekhniki v umovakh hlobalnoho seredovyshcha [Development of the infrastructure of the agricultural machinery market in the conditions of the global environment]. Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences. Vol. 332, No 4. pp. 109-114. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-332-15>
5. Surik V. V. (2024) Formuvannia efektyvnoi infrastruktury silskohospodarskoho pidpriemstva [Formation of an effective infrastructure of an agricultural enterprise]. Kropyvnytskyi: Central Ukrainian National Technical University, 78 p. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/handle/123456789/14256>
6. Sharapatiuk M. (2024) Ahrarne mashynobuduvannia v Ukraini: vyklyky ta mozhlyvosti rozvytku [Agricultural machine building in Ukraine: challenges and development opportunities]. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical Sciences. Vol. 339, No 4. pp. 142-147. URL: <https://doi.org/10.31891/2307-5732-2024-339-4-23>
7. Pylypchuk I. (2025) Upravlinnia innovatsiinymy tekhnolohiiamy v ahrosektori Ukrainy v umovakh viiny [Management of innovative technologies in the agricultural sector of Ukraine under wartime conditions]. Ekonomika ta suspilstvo. No 78. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-101>
8. Harbar Zh. V., Maiborodiuk K. S. (2021) Innovatsiinyi menedzhment yak bazys innovatsiinoho rozvytku silskohospodarskykh pidpriemstv [Innovation management as the basis of innovative development of agricultural enterprises]. Ahrosvit. No 9-10. pp. 11-17. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2021.9-10.11>
9. Dobizha N. V. (2019) Stratehichni zasady rozvytku infrastruktury rynku silskohospodarskoi tekhniki v umovakh hlobalnoho seredovyshcha [Strategic principles of development of the agricultural machinery market infrastructure in the conditions of the global environment]. Investytsii: praktyka ta dosvid. No 10. pp. 55-59. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2019.10.55>

INNOVATIVE APPROACHES TO THE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL MACHINERY MARKET INFRASTRUCTURE

KARPENKO Larisa, TALAVYRYA Mykola, LUTSIY Oleksandr
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

The article examines Ukraine's agricultural machinery market infrastructure, shedding light on the core issues that hamper its growth and suggesting innovative modernization strategies. It underscores that the market's efficiency is influenced not only by production capacity and import activity but also by the development of financial, service, logistics, organizational, and digital frameworks. Key obstacles include outdated technical equipment, over-reliance on imports, inadequate credit and leasing opportunities for agricultural producers, an underdeveloped service network, low domestic innovation in agricultural engineering, and the added risks posed by ongoing wartime conditions. The study reveals that future progress in this sector depends on the seamless adoption of digital technologies, electronic platforms, smart logistics systems, novel financial tools, cooperative and cluster-based organizational models, and increased state support for local machine production. Lessons drawn from international practices in the EU, USA, Canada, and China are analyzed to identify practical solutions adaptable to Ukraine's specific needs. The proposed strategic measures prioritize enhancing financial and leasing systems, boosting local manufacturing, expanding digital and service infrastructure, promoting collaboration through clusters and cooperatives, and fostering international technological partnerships. The overarching conclusion is that modernizing this market infrastructure is crucial for elevating the competitiveness of Ukraine's agricultural sector while equipping it to navigate current challenges effectively.

Keywords: market infrastructure, agricultural machinery, agricultural sector, innovative approaches, digitalization, leasing, machine building, service infrastructure, cooperation, clustering.